

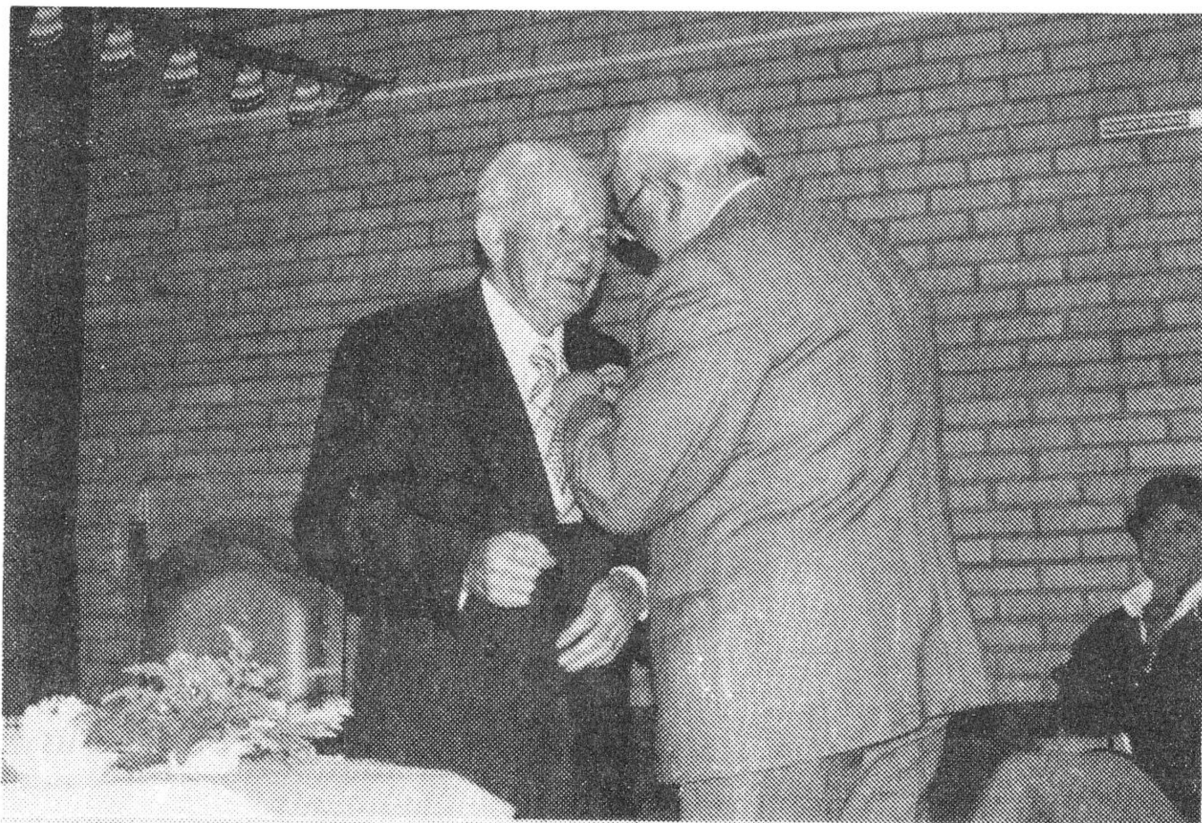
MEESTER VANDERHOVEN 80 JAAR!!

Meester Vanderhoven, de “meister”, ons pake (voor de kleinkinderen), werd op 24 maart 80 jaar. Dat vond hijzelf een hele prestatie. Dus zou hij ons trakteren op ‘n feestelijke maaltijd.

Een groot feest, daar moest hij niets van weten.

Maar de kinderen wisten wel beter. Als ze hem toch eens zouden verrassen? Wedden dat hij zou genieten?

Met dit idee in hun achterhoofd begonnen ze aan de voorbereidingen. Oud-collega's, vrienden, kennissen en natuurlijk ook zijn broers en zussen werden gecontacteerd. Allen kregen ze het verzoek om in hun gedachten terug te gaan in het verleden en daar ‘n prettige anekdote op te vissen, om deze dan te komen vertellen op het grote verrassingsfeest op 22 maart in de parochiezaal te Elen.

Dat ze allen hun best hadden gedaan merkten we al snel die 22ste maart. Net zoals pake altijd zijn best deed voor anderen, zo hadden zij allen dat nu speciaal voor hem gedaan.

Nog steeds niets vermoedend werd pake die namiddag afgehaald door Lutgart om die namiddag bij haar thuis door te brengen.

Natuurlijk reed ze richting parochiezaal Elen, om even iets uit te halen. Daar begonnen een 100-tal genodigden uit volle borst “lang zal hij leven” te zingen. De verrassing was compleet en voor de volle 100 % geslaagd. Pake was dan ook zichtbaar ontroerd. Telkens zag hij andere bekenden, mensen die hij soms jaren niet meer gezien had.

Liefst was hij ze allemaal onmiddellijk gaan begroeten, omhelzen en ermee praten, ... maar dat liet het drukke feestprogramma niet toe.

Pake werd snel naar de ereplaats geleid.

Tonny begon met pake zijn twee zussen naar voor te roepen, zus Mid Vanderhoven met ‘n mooi gedicht over zijn jeugdijaren en dit werd door zus Annie voorgedragen. Beiden bestookten hem dan ook nog eens met bloemen en een mooie herinneringsschotel.

Vervolgens werden de vrienden uit de jeugdijaren opgetrommeld, meer bepaald Bert Vanhinsberg (Berke de faktor) en Adam Deckers, zijn voetbalpoulain.

Mijnheer pastoor, ook van de partij, moest af en toe zijn oren sluiten, want dat de gezworen vrienden in “hun tijd” al eens voor ‘n kwartje snoep mochten gaan kopen, is nog niets speciaals, maar dat ze alvorens ze aan de winkeltoeg kwamen al voor minstens evenveel geld snoep in hun zakken hadden zitten of geproefd hadden, dat was toch wel de “Witte” waardig.

Zo, zo, pake, dat waren me wel enkele onthullingen uit je jeugdijaren, die namiddag .....

Na de jeugdvrienden werden de huisvrienden van pake en moeke opgetrommeld. Illustere familievrienden als meester Merlo, Suzanne Teeuwen, Jef Lowet en meester Hechtermans vertelden met bravoure, het ene verhaal nog mooier dan het andere.

Steevast was het bij allen dat ze dikwijls tot laat in de nacht bij pake en moeke bleven babbelen, eten en drinken en feesten.

Ondertussen lagen alle kinderen ergens te slapen, zodat dezen midden in de nacht wakker gemaakt moesten worden om huiswaarts te keren, soms langs zwak verlichte wegen, zodat ook de politie niets kon zien.

Dat 't bij moeke en pake altijd 'n gezellige boel en 'n zoete inval was, dat hebben we altijd wel geweten.

De volgende groep werd gevormd door de oud-collega's uit de gemeenteschool Elen, waar pake zich toch meer dan 30 jaar voor heeft gegeven. Inspecteur Ramakers, de meesters Aegten, Jehaes en Coenen, samen met Jaak Venken, het schoolhoofd uit Stokkem, ook een bekende heemkundige, dat waren de tenoren.

Meester Ramakers, dirigent van in de kindertijd, vormde nog éénmaal samen met enkele (nu wel erg uit de kluiten gewassen) jongetjes van toen het zangkoor "Weredi".

Het schoolzangkoor met o.a. Pierre Schols (ex-schepen), Raymond Driessen, Thieu Brullot, Thieu Deckers, Thieu Nies en vele anderen, klonk zelfs nu nog erg muzikaal met liedjes als "in de Brugse catechismus ...". Al was 't dan wel ettelijke octaven lager.

Ook had meester Ramakers nog 'n prettige anekdote in petto. Dat meester Vanderhoven een strenge, op orde en netheid gestelde meester was, dat wisten we allemaal. maar dat zelfs het in- en uitstappen van de bus op de speelplaats werd ingeoeffend met een krijten bus op de grond, alvorens op schoolreis te mogen vertrekken, was nieuw voor ons.

Zo zorgde de "meister" er altijd voor dat overal waar de gemeenteschool van Elen op schoolreis was geweest, hun discipline werd geloofd en zij altijd mochten terugkomen.

Tot afronding trokken de oud-collega's meesters nog één keer hun blauwe "sjolk" aan en haalden hun oude leren boekentas boven.

Met z'n allen hebben we dan uit volle borst met hen meegezongen, een lied speciaal gemaakt door de meesters over het schoolleven ten tijde van meester Vanderhoven, gespeend met de mooiste en grappigste herinneringen van toen.

Ook het gemeentebestuur van Dilsen-Stokkem had 'n verrassing voor de "meister". Pake werd voor bewezen diensten als "Ere-directeur voor het

leven” benoemd, een titel gebeiteld in een mooie gemeenteschaal, die hem door inspecteur Ramakers overhandigd werd.

Het voltallige bestuur van Ziekenzorg was ook van de partij. Zij waren vast van plan om hun voorzitter extra in de bloemetjes te zetten, hierbij voorafgegaan door de ondervoorzitter Sylvester Colson. Sylvester hield ‘n grondig voorbereide speech, één voor één kwamen de raadsleden (voornamelijk dames) aan pake mooie en grappige kadootjes brengen, kwistig uitgedeeld, met een warm hart, vanuit een groep mensen die ook altijd klaar staan voor alle zieken in onze gemeente.

Mijnheer pastoor en Sylvester Colson overhandigden pake en diploma en een gouden speld voor 25 jaar voorzitterschap van Ziekenzorg, plus een houten voorzittershamer, om al dat vrouwelijk geweld in de vergaderingen nog de baas te kunnen.

Ook de voorzitter en leden van de kerkfabriek waren aanwezig. Eeuwige vriend Jeanke Coenen, ondertussen ook een kwieke 80-er, wist ook wel het een en het ander te vertellen over zijn leeftijdsgenoot.

Tussen al deze bedrijven door zorgden Peter en pakes kleinkinderen voor mooie muzikale intermezzo’s, werd neef Leon speciaal in de bloemetjes gezet omdat hij pake al jaren iedere dag komt helpen.

Bij een verjaardagstaart, koffie of een drankje werd er nog gezellig nagepraat.

Vele traantjes heeft pake, de “meister”, laten vloeien die dag. Het deed hem zichtbaar goed.

Nooit zal hij deze dag nog vergeten!!!

Bedankt lieve mensen voor jullie bijdragen tot het welslagen van deze prettige namiddag.

de (klein)kinderen van pake, meester Vanderhoven.

Namens de kringleden en de lezers van de Gouden Sleutel feliciteert de redactieraad meester Vanderhoven van harte met zijn verjaardag. Wij wensen hem nog vele gelukkige jaren in de kring van zijn familie en vrienden.